

शरासन पु० शराः सखनेनेन सख-लुट् । १५६५
 कमरः । शरायाभासनम् । २०९५ च ।

शरिमन् पु० शृ-उष्वा० इमनिच् । प्रवेने शि० कौ०

शरी स्त्री वीर्यते शृ-ई । हरकाटके भावप्र० ।

शरीर न० शृ-ईरन् । प्रतिपद्यं वीर्यमात्रे । देहे ।

तस्य अङ्गप्रत्यङ्गभेदा भावप्र० उक्ता यथा

“गर्भाशयगतं शुक्रमात्रं वं जीवसंज्ञकः । प्रकृतिः स-
 विकारा च तत् सर्वं गर्भसंज्ञकम् । कायेन वर्तितो गर्भो
 यद्यङ्गोपाङ्गसंयुतः । भवेत्तदा च सुनिभिः शरीरीति
 निगद्यते” । अङ्गोपाङ्गसंयुतः अङ्गोपाङ्गः । “तस्य
 त्वङ्गान्युपाङ्गानि ज्ञात्वा सुसुतयाकृतः । यस्तकादभि-
 धीयन्ते शिखाः । दृष्टुं यत्नतः । आद्यमङ्गं शिरः
 प्रोक्तं तदुपाङ्गानि कृन्तवाः । तस्यान्तर्मुखकुक्षं च
 ललाटं मूयुगन्तथा । नेत्रद्वयं तयोर्मन्वर्त्तते हे
 कनोनिने । इष्टिद्वयं कृष्णगोचो मतेभागो च वर्त्तनी ।
 पक्षाप्युपाङ्गो शङ्खो च कर्णौ तन्मङ्कुबोदयम् ।
 पालिद्वयं कबोचौ च नासिका च प्रकीर्त्तिता । ओष्ठा-
 धरो च मुह्यिणी मुखं तावु हृदयम् । दन्ताश्च दन्त-
 वेदाश्च रचना चिबुककण्ठः । द्वितीयमङ्गं पीवा तु यथा
 भूई विपाद्यते । तृतीयं बाह्वयुगलं तदुपाङ्गान्यथ ब्रूये ।
 ततोपरिगतो क्वाञ्चो प्रगच्छो भवतस्त्वधः । कपोनि-
 युग्मं तदधः प्रकोष्ठयुगलमथा । मणिवन्धो तले हस्तौ
 तयोश्चाङ्गुलयो दश । नखाश्च दश ते स्वाया इत्यङ्गेद्याः
 प्रकीर्त्तिताः । चतुर्थमङ्गं वक्षस्तु तदुपाङ्गान्यथ ब्रूये ।
 क्षनौ पुंसस्तथा नाय्यो विशेष उभयोरयम् । वीर्यना-
 गमने नाय्योः पीवरो भवतः क्षनौ । गर्भवत्ताः प्रसूता-
 यास्ताविव वीर्यपूरितौ । हृदयं मुखहरोक्षेण सदृशं स्था-
 दधोमुखम् । ज्ञापयतस्तद्विवृतिं स्वपतस्तु निमीलति ।
 आशयस्तस्य जीवस्य चेतनास्थानमस्तपम् । अतस्तानि
 क्षमोव्याप्ते प्राचिनः प्रक्षपन्ति हि” । चेतनास्थान-
 मस्तमनित्वस्याभिप्रायः “केशकोमलकायं च मर्चं,
 द्रव्यगुणैर्विना” इत्युक्तवता चरकेण वक्तुं शरीरं
 चेतनास्थानमस्तम् तदपेक्षया हृदयं विशेषतश्चेतना-
 स्थानमिति “कक्षयोर्वक्षः शङ्खौ ग्रन्थौ सप्तदन्तकृतं
 कक्षे उभे घनाख्याते तयोः क्षार्ता च मङ्गण्यौ ।
 उदरं पञ्चमक्षार्त्तं षष्ठं पाशं द्वयं मतम् । षष्ठवंशं तु
 तथा सप्तमं षष्ठं मतम् । उपाङ्गानि च कथ्यन्ते तानि
 जानीहि यत्नतः । योचितान्मात्रे जीहा भवतो

हृदयादधः । रक्तवाहिराणां च मूलं स्वातो नह-
 रिभिः । हृदयादासतोऽधश्च मुष्फुषो रक्तमेज्ज ।
 अधो दक्षिणतश्चापि हृदयात् यत्नतः स्थितिः । तत्तु-
 रङ्गजपित्तस्य स्थानं शोषितजं मतम् । अधस्तु दक्षिणे-
 भागे हृदयात् क्लोम तिष्ठति । जलवाहिरामूलं
 त्र्यणाप्पादनमस्तम्” । क्लोम तिलकम् एतत्तु वातरक्त-
 जम् । अत्र हृदयागमटः “रक्तादिनिक्षेपक्रात्वाजीव-
 कषसङ्गव” इति “मेदःशोषितयोः साराहृदयकयोर्बु-
 गलं भवेत् । तौ तु पुष्टिकरो प्रोक्तौ जठरस्थस्य मेदसः ।
 उक्ताः बाह्योक्षयो व्यासाः पुंसामन्त्राणि स्मरिभिः ।
 अर्धव्यासेन हीनानि योषितोऽन्त्राणि निर्दिशेत्” ।
 उल्लुक्च कटी चापि त्रिकं वक्षिच वक्ष्यन्थौ । कण्ठ-
 राणां प्ररोहः स्वात् स्थानं तद् वीर्यमूलयोः । स एव
 गर्भस्थाधानं कुर्वीद्वर्भाशये स्निग्धाः । शङ्खनाभ्यामति-
 र्योगिस्तत्रावर्त्ता सा च कीर्त्तिता । तस्यास्तृतीये त्वावत्ते
 गर्भशय्या प्रतिष्ठिता । हृष्यो भवतः सारात्कफासृगन्धां
 च मेदवाप्तु । वीर्यवाहिराधारो तो मतो पीव-
 नावहो । युदस्य मानं सर्वस्य साहं स्थापतरङ्गम् ।
 तस्य सुषुप्तवस्तिकः शङ्खावर्त्तनिभास्तु ताः । प्रवाहिणी
 भवेत् पूर्वा बाह्योक्षमिता मता । उल्लङ्गनी तु मेदसः
 सा बाह्योक्षमिता । तस्याधः वक्षरणी खादेकाङ्ग-
 वक्षमा मता । अर्धोक्षप्रमाणं तु वक्षेष्टं दृष्टव्यं मतम् ।
 मकोक्षगण्य भागोऽयं पावुर्देहि विनिर्मितः । पुंसः प्रोक्षो
 अतो यो तु तो नितम्बो च योषितः । तयोः ककुन्दरे
 क्षार्ता दक्षिणी त्वद्वमस्तम् । तदुपाङ्गानि च
 ब्रूयो जातुनो पिण्डकादयम् । जङ्घे द्वे पुष्टिके
 पाण्योतले च प्रपदे तथा । सादावकुचयकल दश तावत्
 नखा दश” ।

शरीरक पु० शरीरं कायति शास्त्रत्वेनाभिमन्यते कै-च ।

जीवे । क्षार्त्ते बुक् । शरीरकोऽप्यत्र ।

शरीरज पु० शरीरात् जायते जन-उ । १०९० २०९०

१०९० च धरणिः । २०९०जातमात्रे लि० ।

शरीरवरण न० शरीरमाहणोति आ+ह-युच् । देह-

व्यापिनि १ चर्म्मणि राजनि० २ देहावरणे लि० । लुट् ।

२०९०आदने न० ।

[जटा० ।

शरीरिन् पु० शरीरमात्राभिमानाच्चयत्वेनाप्यस्य इति । जीवे

शर पु० शृ-उन् । १०९० २०९० मेदि० । २०९०

१०९० च संक्षिप्तवा० ।